

й състояние. Много обстоятелства правят това съвсем правдоподобно и придават на безсмислените рими ново очарование“.

Все пак г-н Болтън отбелязва: „Само в един-единствен случай успях да направя директна връзка между детска броилка и магическо заклинание. Според Лиланд стихчето, започващо с „One-ey, two-ey, ickery, Ann“, на ромски език представлява циганско магическо заклинание“.

Много, много отдавна, още преди да се появи понятието „фолклор“, ми хрумна идеята, че детските стихчета са останки от заклинания и че онези, които се четат еднакво отпред назад и отзад напред, са специално пригодени да изумяват и въздействат при хвърляне на жребий. Съществувала е една форма на броилка, която била колкото разпространена, толкова и ужасяваща. Тя се използвала от победителите, които обичайно умъртвявали всеки десети пленник – откъдето идва и печално известното „вземам десетък“ или друго някакво избрано число. Докато вярата в свойствата на числата, описани от Питагор и от Платон в „Тимей“, и в кабалистичните названия, вдъхновени от „Интелектите“, е непоколебима, то ясновидците, жреците, магьосниците или тълкувачите на жребий трябва да полагат усилия, за да доказват, че животът и смъртта са зависими от някакви мистични думи. Любопитни и окултни аритметични средства за изгонване и спасяване на избрани индивиди се съзират в някои загадъчни задачи, които продължават да намират място в „Момчешките книги“³⁰⁸ и други наръчници за младежки спортни игри. Онзи, комуто се падала съдбовната дума „живот“ или „смърт“, бил спасяван или осъждан, затова не е чудно, че думата се е възприемала като някакво неуловимо тайнствено същество – субстанция или първоизточник, но и духовно начало, или всичко в едно – *diversi aspetti in un, confuse e misti*³⁰⁹. Онзи, който знаел Името на Имената, което,

³⁰⁸ „Момчешката книга“ („The Boy's Own Book“) – през XIX век често преиздаван сборник с английски спортни игри, практикувани от момчетата по онова време – *б. пр.*

³⁰⁹ Различни гледни точки в едно, неясни и объркани (ит.) – *б. пр.*